

Qui Nhơn và tôi

Trần Hà Nam

tranhanam@yahoo.com

056812220

Những con sóng chiều lừng lững đổ bọt trắng vào cát vàng làm nên một biển Qui Nhơn rất nhiều thơ cho những kẻ lấm mọng mơ thả hồn vào mệnh mông mây biếc trời xanh, gềnh đá.

Tôi đi tìm gì trong chiều hoang lang thang bờ bãi? Một bến neo bình yên cho lòng một kẻ đã nhuộm thị thành vào tim óc hay theo cánh buồm xa mang khao khát đón gió muôn trùng?

Qui Nhơn tinh khôi, chưa kịp hình dung bao đường ngang ngõ tắt, mê cung số nhà tên phố, những biệt thự những công viên vươn tầm đô thị mà gió vẫn thế, mà sóng vẫn thế và tôi vẫn thế cứ như chẳng khác gì thời hai mươi hừng hực sống, nồng nồng mặn mặn...

Ước một cơn mưa gột rửa nỗi buồn vô cớ trôi đi cùng những gì đã mất để giữ lại một Ta một Em, gia đình, con cái, sự nghiệp, bình thản sẻ chia cùng Qui Nhơn những cơn áo gạo tiền, thì ca nhạc họa để biết lòng mình chưa hóa đá lạnh căm.